

UTJECAJ STREPTOCOCCUS DIACETILACTIS NA POVEĆANJE BIOLOŠKE VREDNOSTI SIREVA ZA BRZU POTROŠNJU

Dr Stojanka MITIĆ, Institut za mlekarstvo, Novi Beograd, Maja ĐORĐEVIĆ,
dipl. inž., PKB mlekara — Beograd

Sažetak

U cilju utvrđivanja i usporedbe biološke vrednosti mleka i sireva za brzu potrošnju praćena je promenu aminokiselinskog sustava proteinskog kompleksa u ovim uzorcima.

*Kvantitativni pokazatelji koncentracija aminokiselina u srevima omogućili su konstataciju, da je pod utjecajem proteolitičke aktivnosti *Str. diacetilactis* povećana koncentracija slobodnih esencijalnih aminokiselina u poređenju sa srevima bez kulture.*

Uvod

Izvestan broj autora ukazuje da bakterije mlečne kiseline u zavisnosti od vrste, odnosno soja, imaju proteolitičko dejstvo, razgrađujući mlečne belančevine do nisko-molekularnih peptida i aminokiselina. Streptokoke grupe N, gde spada i *Str. diacetilactis*, poseduju ekstracellularne proteinaze, vezane za zidove ćelija, koje degradiraju kazeine do peptida (Thomás, et al. 1974). Peptidi se hidrolizuju u aminokiseline različitim aminopeptidazama, dipeptidazama i tripeptidazama kod *Str. diacetilactis* (Desmazé a, et al. 1979). Do povećanja izvesnih aminokiselina dolazi i razvojem proteinskog kompleksa ćelija *Str. diacetilactis*.

Na osnovu ovih saznanja bilo je od interesa da se proveri proteolitička aktivnost *Str. diacetilactis* u proizvodnji sira za brzu potrošnju. Radi toga, istraživanja su tako metodološki postavljena da daju odgovor o tehnološkoj vrednosti kulture *Str. diacetilactis* i kvalitetu golovog proizvoda obzirom na sastav slobodnih esencijalnih i neesencijalnih aminokiselina.

Materijal i metode rada

Ogledi proizvodnje sira za brzu potrošnju izvođeni su u mlekari PKB-a. Za fermentaciju mleka korišćen je soj *Str. diacetilactis*, koji je potjecao iz autohtone kolekcije mikrobiološke laboratorije Instituta, čija je identifikacija sprovedena savremenim API sistemom (50 biohemiskih testova).

U prethodnim istraživanjima dokazana je njegova biohemiska aktivnost u stvaranju aciditeta, diacetila i acetilmekarbinola te antimikrobnog dejstva prema enteropatogenim sojevima *Esch. coli* serotipiziranim 055 k59, 026 k60, 086 k61, 0111 k58, 0125 k70 i 027 k63, *Salmonella spec.*, *Proteus spec.*, *Klebsiella spec.* i *Shigella spec.* (Mitić, et al. 1981).

U proizvodnim uslovima ogledi su izvođeni sa po 200 lit. mleka tipiziranog na 2,8% masti i 8,6% suve materije bez masti, uz kiselinski stepen 6,8 °SH.

Pasterizacija mleka je izvođena na 63°C u vremenu od 30 minuta. Inokulisanje temperiranog mleka je vršeno na oko 30°C sa *Str. diacetilactis* u koncentraciji od 2%, što je zadovoljavalo dalje tehnološke operacije izrade sira.

Za istraživanje slobodnih aminokiselina u mleku i u srevima korišćen je Beckmanov automatski aminokiselinski analizator. Kompletne automatske analize uzoraka iz hidrolizata proteina vršene su po metodi Moorea i Steina (1958).

Aminokiselinski sastav je utvrđivan kod mleka pre zasejavanja, kod go-tovih srevova s kulturom *Str. diacetilactis* i bez kultura. U cilju praćenja promena aminokiselinskog sastava analiziran je kvalitativni i kvantitativni sastav aminokiselina u ukupnom proteinu ćelija *Str. diacetilactis*. Ogledi su bili tako metodološki postavljeni da daju odgovor o utjecaju dejstva kulture *Str. diacetilactis* na stvaranje slobodnih aminokiselina kako esencijalnih tako i ne-esencijalnih.

U cilju utvrđivanja trajnosti srevova zasejanje je vršeno na raznim selektivnim podlogama radi detekcije bakterija sledećih rodova: *Staphylococcus*, *Escherichia*, *Saccharomyces*, koliformnih bakterija i sulfitoredukujućih klostridija.

Rezultati i diskusija

Biološke vrednosti mleka i srevova za brzu potrošnju praćene su po promenama aminokiselinskog sastava proteinskog kompleksa u ovim uzorcima. Opisanom metodom utvrđen je kvalitativni sastav aminokiselina u ukupnom proteinu ćelija *Str. diacetilactis*. Prosečne vrednosti sadržaja slobodnih aminokiselina iz ponovljenih ogleda prikazane su u tablici 1. Ako bi pokušali da uporedimo kvalitativni i kvantitativni aminokiselinski sastav proteinskog kompleksa u ispitivanim uzorcima mogli bi da konstatujemo:

Kvalitativna identifikacija pokazala je prisustvo istih baznih, neutralnih i kiselih aminokiselina, izuzev cistein, koji je dokazan samo u uzorcima mleka.

Kvantitativni pokazatelji različitih koncentracija aminokiselina omogućili su konstataciju da je bio povećan sadržaj 14 slobodnih aminokiselina kod srevova dobijenih s kulturom *Str. diacetilactis* u odnosu na srevove bez kultura. Povećane koncentracije su bile izražene i kod esencijalnih aminokiselina: lizina, histidina, treonina, valina, izoleucina, metionina i fenilalanina, što mladim srevima daje izrazitu biološku vrednost.

Ako se posmatra ukupni aminokiselinski sastav kod svih ispitivanih uzoraka, možemo da izdvojimo pojedinc aminokiseline u posebne grupe. U grupu najzastupljenijih aminokiselina ubrajaju se: glutaminska i asparaginska kiselina, alanin i glicin u uzorcima mleka i *Str. diacetilactis*, među kojima glutaminska kiselina predstavlja dominantanu aminokiselinu. Najzastupljenije aminokiseline kod srevova sa kulturom bili su lizin, glutaminska kiselina i leucin, čije su se koncentracije kretale od 2,48 do 5,36 mg. dok su se njihove koncentracije u srevima bez kulture kretale od 0,69 do 4,72. Iz ovih podataka jasno se uočavaju smanjene vrednosti u koncentracijama kod ogleda III. Kvantitativno nalaz serina, histidina, prolina, tirozina i fenilalanina pokazao je da pripadaju grupi srednje zastupljenih aminokiselina, čije su se vrednosti koncentracije kretale od 1,08 do 1,88 u ogledima srevova sa kulturom, a od 0,24 do 1,20

**Tablica 1. Slobodne aminokiseline u proteinском комплексу млека, сира и ћелија
Str. diacetilactis (u miligramima u 100 грама узорака)**

**Tableau 1. Acides aminés libres du lait, des fromages, et des celulles
Str. diacetilactis (mg/100 g)**

Aminokiseline Acides aminés	Mleko Lait	Str. diacetilactis	Sir sa kulturom Fromage avec. Str. diacet.	Sir bez kulture Fromage sans Str. diacet.
	I	II	III	
Lizin — Lysine	0,33	0,63	5,36	0,69
Histidin -- Histidine	0,28	0,14	1,73	0,66
Arginin — Arginine	0,24	0,26	0,22	0,15
Asparag. kiselina — Ac. aspartique	0,48	0,79	0,81	0,26
Treonin — Threonine	0,23	0,36	0,80	0,18
Serin -- Sérine	0,25	0,28	1,74	0,29
Glutam. kiselina — Ac glutamique	2,80	0,92	4,98	4,72
Prolin — Froline	0,42	0,25	1,41	1,64
Glicin — Glycine	1,25	0,79	0,11	0,26
Alanin — Alanine	0,65	0,84	0,66	0,62
Cistein — Cysteine	0,17	—	—	—
Valin — Valine	0,27	0,5	0,51	0,21
Metionin — Méthionine	0,68	0,14	0,10	—
Izoleucin — Isoleucine	0,07	0,39	0,13	0,03
Leucin — Leucine	0,13	0,53	2,48	2,04
Tirozin — Tyrosine	0,09	0,23	1,08	0,24
Fenilalanin — Phenylalanine	0,08	0,24	1,88	1,20
U k u p n o:				
Total:	7,82	7,29	24,00	13,19

kod kontrolnih sira. Treću grupu predstavljaju aminokiseline od 0,1 do 0,8 mg za prvi slučaj, odnosno 0,03 do 0,69 za drugi slučaj.

U cilju povezivanja i objašnjenja bioloških pojava koje se manifestuju u transformaciji proteinског комплекса млека и сира праћена је промена есенцијалних и неесенцијалних аминокиселина. На основу израчунатих концентрација најуочљивија промена у пovećanju есенцијалних аминокиселина је запажена код узорака сира добијених са културом *Str. diacetilactis* (таблица 2).

Под utjecajem proteolitičke aktivnosti *Str. diacetilactis* дошло је до povećanja koncentracije slobodnih есенцијалних аминокиселина. Да би се bolje запазиле razlike koncentracija есенцијалних аминокиселина između ogleda II i III rezultati испитivanja су ilustrovani i u procentualnim vrednostima.

Ako se izvrši upoređenje podataka iz табlice 2, може се konstatovati да се procentualno povećanje есенцијалних аминокиселина kretalo од 121,5% до 778,2% u узорцима сира са културом u usporedbi с onima без културе (100%). Na основу овih utvrđenih razlika vidi се da je došlo do највећег povećanja лизина (778,2%), koji predstavlja istovremeno dominantnu аминокисelinu u odnosu na druge испитivane slobodне аминокиселине. Procentualno povećanje koncentracija есенцијалних аминокиселина nije bilo podjednako izraženo по pojedinim аминокиселинама što je normalno i очekivati obzirom на njihove strukture, fizičко-хемijske osobine, zastupljenost, sekvencu i frekvencu u proteinima

**Tablica 2. Koncentracija esencijelnih aminokiselina u mleku i srevima
(u miligramima u 100 grama uzorka)**

**Tableau 2. Les concentrations des acides aminés essentiels du lait et du fromage
avec et sans *Str. diacetilactis* (mg/100 g)**

Esencijelne aminokiseline Acides aminés essentiels	Mleko	Sir sa <i>Str.</i> <i>diacetilactis</i>	Sir bez kulture
	Lait	Fromage avec. <i>Str. diacetil.</i>	Fromage sans <i>Str. diacetilactis</i>
	I mg/100 g	II mg/100 g	III % mg/100 g
Lizin — Lysine	0,33	5,37	0,69
Treonin — Threonine	0,23	0,80	0,18
Valin — Valine	0,27	0,51	0,21
Metionin — Methionine	0,08	0,10	—
Izoleucin — Isoleucine	0,07	0,13	0,03
Leucin — Leucine	0,13	2,48	2,04
Fenilalanin — Phénylalanine	0,08	1,88	1,20
Ukupno			
Total	1,19	11,27	4,35

mleka i proizvodima od mleka. Obzirom na veliki sadržaj lizina u ukupnom proteinu sreva s kulturom *Str. diacetilactis* može se zaključiti, da je biološka vrednost ovih sreva mnogo veća, nego sreva bez primene kulture.

Veći broj autora Carpenter, et al. (1955), De Vuyst, et al. (1972), Rexen, et al. (1967) su primenjivali razne eksperimentalne uslove da bi dokazali biološki indeks nekog proizvoda od mleka, a kao najsigurniji pokazatelj u objašnjenju ovih karakteristika poslužili su im kvantitativni parametri sadržaja lizina.

Rezultate naših ispitivanja mogli bi uporediti sa radom Ordóñez-a et al. (1977), koji su dobili veće vrednosti ukupnih slobodnih aminokiselina (126,67 mg/100 gr. suve materije) u srevima tipa »Ulloa« sa starterom *Str. faecalis var. liquefaciens*, nego bez ove kulture (86,84 mg/100 gr. suve materije). Jači stepen izražene proteolize kazeina tumači se enzymskom aktivnošću proteaza, karboksi-peptidaza, aminopeptidaza, fosfataza i tripeptidaza, startera *Str. faecalis var. liquefaciens*, koje u finalnom proizvodu određuju progresivno oslobođanje aminokiselina. Sadržaj i evolucija ovih supstanci za vreme procesa zrenja daju specijalan okus različitim tipovima sreva.

Mikrobiološka istraživanja kod izoliranih sojeva *Str. diacetilactis* iz sreva vršena su radi donošenja zaključaka o održivosti antimikrobnih svojstava posle određenih tehnoloških postupaka. Retestirana je osetljivost 20 sojeva *Pseudomonas spec.* (*Pseud. fluorescens* i *Pseud. aeruginosa*) i dokazano je inhibitorno dejstvo izolata *Str. diacetilactis* na ove sojeve.

Ovi rezultati su u skladu sa ispitivanjima, Babela (1977) kad su za pravljenje sira korišćene kulture *Str. lactis* i *Str. cremoris*, koje su inhibirale porast *Pseud. fragi*, *Pseud. putrefaciens* i koliformne bakterije. Branen i Geneske (1979) su utvrdili inhibitorno dejstvo *Str. cremoris* i *Str. diacetilactis* prema raznim bakteriološkim populacijama gramnegativnih bakterija. Elike r, et al. (1979) su proučavali poboljšanje okusa sitnog sira dodavanjem

Str. diacetilactis, ova kultura je davala diacetilni okus. Vreme skladištenja sira je bilo oko 21 dan što je pripisivano inhibiranju rasta štetnih bakterija.

Zaključak

Kvantitativni pokazatelji procentualnog povećanja esencijelnih aminokiselina od 121,5 do 778,2% u uzorcima sireva koji su bili izloženi dejstvu *Str. diacetilactis* ukazuju na potrebu, da se proizvodnja svežih sireva izvodi uz korišćenje startera. Selekciju aromogenih streptokoka treba izvršiti prema stepenu proteolitičkog dejstva na kazeinske komponente mleka i stepenu antimikrobnog dejstva prema patogenim gram-negativnim bakterijama.

Na osnovu povećanih koncentracija lisina može se zaključiti, da je biološka vrednost sireva sa kulturom *Str. diacetilactis* mnogo vrednija, nego sireva bez primene ovih streptokoka.

Résumé

Les résultats de nos analyses au point de vue d'acides aminés essentiels ont montré qu'il y a des différences entre des fromages analysés. On constate l'augmentation des acides aminés essentiels de 121,5 p 100 à 778,2 p 100 dans les fromages avec la culture STR. DIACETILACTIS, par rapport à la protéine des fromages sans STR. DIACETILACTIS.

Sur la base de la composition en lysine on note un augmentation de la teneur en lysine dans les fromage blanc avec STR. DIACETILACTIS. On arrive à la conclusion que la valeur biologique de la protéine du fromage avec STR. DIACETILACTIS sera plus grande à celle du fromage sans STR. DIACETILACTIS.

Literatura

- BABEL, F. Y. (1977): Antibiosis by lactic culture, **J. Dairy Sci.**, **60**, 815—821.
BRANEN, A. L. and GENESKE, R. P. (1979): **Science**, **40**, 446—450.
CARPENTER, K. Y. and ELLINGER (1955): The determination of available lysine in feeding stuffs. **Biochemical Journal**, **61**, XI.
DESMAZEAUD, M. Y. and ZEVACO, C. (1979): Isolation and general proprieties of two intracellular aminopeptidases of *Str. diacetilactis*. **Milchwissenschaft**, **34**, 606—610.
DE VUYST, A., VERNACK, W. et CHARLIER, H. (1972): La teneur en lysine totale et disponible du lait, des fromages ayant subit un traitement industriel. **Le lait**, **517**, 444—453.
MOORE, S., SPECKMAN, D. et STEIN, W. (1958): **Analytical Chemistry** **7**, 30, 1190—1206.
MITIĆ, S., ĐORĐEVIĆ, M. i RAKIĆ, M. (1982): Ispitivanje antimikrobnih komponenti *Streptococcus diacetilactis* u tehnološkim uslovima. **Zbornik radova**.
ORDONEZ, Y. A. et BURGOS, Y. (1977): Acides aminés libérés pendant la maturation. **Le lait**, **567**, 416—420.
REXEN, B. and CHRISTENSEN, B. (1967): The determination of available lysine in feeding stuffs. **Analytical Chemistry**, Technicon International Ardsley Chauncey, New-York.
THOMAS, T. D., YARVIS, B. D. et SKIPPER, N. A. (1974): Localisation of proteinase near the cell surface of *Str. lactis*, **J. Bacteriology**, **118**, 329—333.